

اطلاعیه هاوگزارش ها در ارتباط با خاموشی بارید طاهری

* بارید طاهری هنرمند آزاده با زندگی وداع گفت!

هنرمند آزاده بارید طاهری ۱۷ اردیبهشت ۱۳۸۹ در کالیفرنیا با زندگی وداع گفت. بارید طاهری، هنرمندی متعهد بود و در برابر ابتذال وارتجاع وسازشکاران روشی آشتی ناپذیر داشت. قبل انقلاب هم سرمایه وانرزی اش را صرف کارهایی میکرد که تشخیص میداد قابلیت حمایت وپشتیبانی را دارند. فیلمبرداری ونهیه فیلم رگبار بیضایی با یاری بارید طاهری امکان پذیر شد وسرمایه محدود خداحافظ رفیق امیر نادری به همت بارید فراهم آمدو.. بارید در حوادث انقلاب با دوربین شخصی ومستقل فیلمی مستند تهیه کرد با عنوان سقوط ۵۷ که نمایش های متوالی داشت. وقتی زمینه کار وفعالیت در نظام جمهوری اسلامی برایش ناممکن شد، زادگاهش را ترک کرد وبه تبعید آمد. سا لهای تبعید لحظه ای متوقف نماند وبرعلیه کلیت نظام جمهوری اسلامی وهمه باند ها وجناح هایش فعالیت موثری را آغاز وادامه داد .سوء استفاده جمهوری اسلامی از هنر برای بزک چهره خود از دیدگاه تیز بین بارید مخفی نماند . بارید چه در سخنرانی ها وچه نوشته هایش ماهیت فریبکار جمهوری اسلامی واستفاده سیاسی از هنر را شفاف میکرد وجلوی سازشکاران با قد برافراشته می ایستاد. او در ایجاد «کانون حمایت از سینمای زیر زمینی ایران» همراه شد وتا واپسین لحظات عمر کوتاهش در همین کانون ودر جهت گسترش اهدافش فعالیت میکرد. سینمای آزاد خود را در دردو اندوه یارانش شریک می داند ودر تدارک تنظیم ویژه نامه ای به مناسبت این اتفاق دردناک است. امید اینکه به یاری هنرمندان در تبعید بتوانیم آنگونه که شایسته این هنرمند آزاده است یاد وخاطره اش را گرامی بداریم.

از طرف مرکز پژوهشی وفیلمسازی سینمای آزاد/ مجله اینترنتی سینمای آزاد بصیر نصیبی

۸ مای ۲۰۱۰. زاربروکن آلمان

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)
Iranian Writers Association
(in Exile)

اطلاعیه کانون نویسندگان ایران در تبعید

بارید طاهری
هنرمند سینماگر و نویسنده مبارز تبعیدی درگذشت

با اندوه خبر شدیم که بارید طاهری، سینماگری که سال‌ها با هر دو رژیم ضد آزادی و سلطه گر شاه و خمینی مبارزه کرد و دمی از کوشش در جهت رساندن صدای مردم محروم ایران به گوش جهان باز نشست با زندگی وداع گفت و چشم از جهان بست. بارید طاهری، هنرمند پیشرونی بود که سر سازش با ابتذال و ارتجاع رژیم‌های سانسورگر ضد آزادی را نداشت.

همکاری او در تهیه فیلم «رگبار» و «خداحافظ رفیق» به عنوان تهیه کننده و فیلمبردار از فعالیت‌های ارزشمند اوست و تهیه یک فیلم مستند سینمایی از وقایع انقلاب ۱۳۵۷ به عنوان «سقوط ۵۷» که تنها فیلم سینمایی از وقایع انقلاب به شمار می‌آید و قطعات مختلف این فیلم در فیلم‌های مستند بعدی به دفعات مورد استفاده قرار گرفته، از دیگر کارهای ماندنی اوست.

زندگی بارید طاهری در تبعید نیز پربار بود و در ساختن فیلم، برنامه تلویزیونی و نوشتن مقالات گوناگون پیرامون وضعیت سینمای جمهوری اسلامی و افشای سازش‌ها و سیاست‌های ناپاکارانه جمهوری اسلامی در عرصه سینما و جشنواره‌های سینمایی کوشش فراوان کرد.

از آخرین فعالیت‌های او می‌توان از شرکت در سازماندهی و یاری به سینمای زیرزمینی ایران، به همراه مسلم منصوری یاد کرد که «کانون حمایت از سینمای زیرزمینی ایران» را پایه گذاری کردند.

یاد این هنرمند پیشرو و مدافع کوشای آزادی و رهائی گرامی باد.

کانون نویسندگان ایران در تبعید

۲۰ مه ۲۰۱۰

www.iwae.org

kanoon_dt@yahoo.com

* دو اطلاعیه کانون حمایت از سینمای زیر زمینی ایران *

دینوسیه کانون حمایت از سینمای زیرزمینی ایران به اطلاع می‌رساند که بارید طاهری فیلمساز و نویسنده آزاده و از اعضای این کانون دیروز ۱۷ اردیبهشت در بیمارستان سن حوزه در شمال کالیفرنیا در گذشت .

بارید طاهری کارش را در سینما با فیلم " رگبار " بهرام بیضایی به عنوان فیلمبردار و تهیه کننده آغاز کرد و فیلم "خدا حافظ رفیق " امیرنادری، "زیر پوست شب"، "سمک عیار" و... تهیه و فیلمبرداری کرد.

با شروع انقلاب ۵۷ با دوربین ۲۵ میلیمتری تظاهرات و مبارزات مردم را به تصویر کشید و به یاد ماندنی ترین صحنه های انقلاب را تصویر کرد ، از مجموعه این تصاویر فیلم مستندی ساخت بنام " سقوط ۵۷ " .

بعد از پیروزی انقلاب برای دفاع از آرمان های انقلاب به همراه آزادیخواهان در مقابل جمهوری اسلامی ایستاد . با اوچگیری سرکوب ناگزیر سرزمین مادری خود را ترک کرد و تبعید را انتخاب کرد . در تبعید تا آخرین لحظه دست از تلاش و مبارزه نکشید و بر سر پیمان خود با مردمش ایستاد. با شکل گیری سینمای زیرزمینی ایران یکی از اولین کسانی بود که به این حرکت پیوست و همه تلاش خود را در این راه گذاشت و با شکردها و بدل سازی های حکومت در این زمینه ، با سخنرانی ها و مقالاتش مقابله کرد.

او نه تنها در برابر سینما و دستگاه فرهنگی حکومت ایستاد و ماهیت آن را افشاء می کرد بلکه هنرش این بود که ترفندهای جمهوری اسلامی را برای به انحراف بردن و به هدر دادن مبارزات مردم چه در دوره خانمی و چه این بار با موسوی به درستی تشخیص داد و در حد امکان خود با گفته ها و نوشته هایش فریاد زد .

او نه تنها در برابر ترفندهای حکومت ایستاد بلکه در برابر نقش مخرب بخشی از این به اصطلاح مخالفان رژیم مثل مجاهدین که از مسیر مردم زحمتکش خارج شده وهمه چیز خود را برای صاحبان قدرت به حراج گذاشته اند تا بخشی از مدعیان چپ که بدنبال به اصطلاح اصلاح طلبان حکومتی راه افتاده اند تا تلویزیونهای ۲۴ ساعته لس آنجلسی که نقش شان لوٹ کردن و به ابتذال کشیدن اصل مبارزه است، صریح و بدرستی موضع گیری کرد و ماهیت آنها را نشان داد که چگونه عملکرد این نوع مخالفین! درنهایت به سود خود حکومت است. او بهای این موضع گیریها را در عمل پرداخت. تمام سختی این مسیر را به دوش کشید و از امیدها و آرزوهای انسانی روی برنگرداند.

یادش گرامی باد.

کانون حمایت از سینمای زیرزمینی ایران

۸۹ / اردیبهشت / ۱۸

توضیح کانون حمایت از سینمای زیرزمینی در مورد درج خبر درگذشت بارید طاهری در سایت مجاهدین

سایت همبستگی ملی وابسته به مجاهدین به بهانه درگذشت هنرمند آزاده بارید طاهری اعلام کرده که او از حامیان و دوستان صمیمی مجاهدین بوده است! نزدیکی و دوری بارید طاهری به جریانهای مختلف سیاسی، بر اساس اصولی بود که برایش ارزش داشت و می‌شناخت. زندگی و آثار بارید طاهری به خصوص در غربت خود گویای این مسئله است.

بنابراین بارید طاهری نیز مانند سایر اعضای این کانون وظیفه اصولی خود می‌دانست که با حفظ مواضع خود از مجاهدین و تمامی جریانهای ضد رژیم تا زمانیکه از مسیر مبارزه مردم و اردوگاه زحمتکشان بیرون نرفتند حمایت کند. اما زمانیکه مجاهدین آنچنان بی‌دنده و ترمز و بی‌پروا به سمت دوستی صمیمی با عوامل امپریالیسم و چپاولگران بین‌المللی رفتند تا شاید به استخدام رسمی آنان در بیایند، همان اصول بر ما حکم می‌کرد که به افشای آنها پرداخته شود که شد.

بارید در آخرین مقاله اش درباره مجاهدین می‌گوید:

"... مجاهدین که همواره مدعی هفت دریا خون بین خود و رژیم بوده اند، اما در یک آن و با یک فتوا رنگ سرخ هفت دریا خون را به رنگ سبز موسوی و کروی تبدیل کرده و نامه فدایت شوم برای مجلس خبرگان حکومت و رضا پهلوی و... می‌نویسند و خواستار حفاظت سازمان ملل از جان موسوی می‌شوند. در معنا با دریاورگی هم بدنبال شاه وهم بدنبال شیخ راه می‌افتند..." (۱)

بارید طاهری نمی‌توانست دوست صمیمی کسانی باشد که تمام اصول و ارزش‌های مبارزه را زیر پا گذاشتند.

کانون حمایت از سینمای زیرزمینی ایران
مه ۲۰۱۰

گزارش بی‌بی‌سی

بارید طاهری فیلمبردار سینمای ایران درگذشت

بارید طاهری (۱۳۸۹-۱۳۲۱)

بارید طاهری، هفتم مه (۱۷ اردیبهشت) در بیمارستانی در سن‌خوزه در ایالت کالیفرنیا در سن ۶۷ سالگی درگذشت.

بارید طاهری از فیلمبرداران زبردست جنبش نوین سینمای ایران (موج نو) بود. او کار سینمایی خود را در سال ۱۳۵۰ با تهیه فیلم "خدا حافظ رفیق" به کارگردانی امیر نادری شروع کرد.

او در سال ۱۳۵۱ فیلم رگبار، نخستین کار بلند سینمایی بهرام بیضایی را تهیه و فیلمبرداری کرد.

بهرام بیضایی در گفت و گویی پس از نمایش این فیلم در جشنواره فیلم تهران گفت: "چند داستان نوشته داشتم. ولی رگبار تنها قصه‌ای بود که کسی حاضر شد روی آن پول تهیه بدهد. بارید طاهری ریسک ساختن این فیلم را قبول کرد و گرچه برای مدتی او را هم دچار تردید کردند. ولی او حتی ریسک نداشتن بازیگر مشهور و پولساز را هم قبول کرد."

اما پس از شکست تجاری این فیلم، بارید طاهری به علت بدهی‌هایش به زندان افتاد. او در سال ۱۳۵۲ فیلم "زیر پوست شب" به کارگردانی فریدون گله را فیلمبرداری کرد.

طاهری با فیلمبرداری این دو فیلم نشان داد که به ویژه در عرصه فیلمبرداری سیاه و سفید از بهترین امیدهای سینمای ایران است.

رگبار

رگبار نخستین فیلمی بود که بارید طاهری فیلمبرداری کرد او در ثبت فضاهای تیره و رئالیستی قوی، کنتراست‌های نوری شدید، صحنه‌های خارجی شبانه و بارانی مهارتی کم‌نظیر داشت. او در سیک کار از مکتب نئورئالیسم ایتالیا و ژانر "فیلم نوار" متأثر بود.

طاهری در سال‌های نزدیک به انقلاب، با تلویزیون به همکاری پرداخت و در ساخت سریال‌های انتقادی مانند "خانه قمرخانم" همکاری کرد.

بارید طاهری به ادبیات کلاسیک ایران علاقه فراوان داشت و در برداشت‌های سینمایی از منابع ادبی کوشا بود. در این راستا او در تهیه دو سریال تلویزیونی دست داشت: در اجرای طرح "افسانه‌های کهن ایران" و در کارگردانی سریال "سمک عیار" با همکاری محمد رضا اصلانی.

او چند فیلم مستند کوتاه ساخته که معروفترین آنها فیلم "زورخانه" است، درباره ورزش باستانی ایران.

بارید طاهری در جریان انقلاب پیوسته در خیابان‌های تهران بود و به همراه همکار فیلمبردارش، محمود اسکویی صحنه‌های تاریخی انقلاب ضدسلطنتی ۱۳۵۷ را روی نوار فیلم ثبت کرد.

دستاورد این تلاش فیلم مستند بلندی بود به نام "سقوط ۵۷" که پس از انقلاب به روی پرده آمد.

با تنگ شدن فضای فعالیت هنری پس از انقلاب، بارید طاهری ایران را ترک کرد و در کالیفرنیا (آمریکا) اقامت گزید.

او به فعالیت در زمینه سینما ادامه داد و از اواخر دهه ۱۹۹۰ با گسترش تکنیک‌های دیجیتال به فیلمسازی کامپیوتری روی آورد.

طاهری در سال ۱۳۲۱ در آبادان متولد شده بود

* گزارش voa

اعضای خانواده و گروهی از یاران و همکاران بارید طاهری، فیلمبردار و تهیه‌کننده برخی از برجسته‌ترین آثار سینمای نوین ایران پیش از انقلاب از جمله «رگبار» و «خداحافظ رفیق» در یک مراسم خصوصی در منزل پریسا دختر او در لس آنجلس گردهم آمدند و یاد او را گرامی داشتند.

بارید طاهری این هنرمند آزاده و مبارز که روز ۲۷ اردیبهشت در بیمارستانی در شهر سن حوزه، در نزدیکی شهر محل سکونت خود «کارمل» در شمال کالیفرنیا درگذشت از مدت‌ها پیش از عارضه قلبی و بیماری کبد رنج می‌برد.

بارید طاهری متولد ۱۳۲۱ در آبادان، زندگی حرفه‌ای و هنری خود در سینما را با تهیه‌کنندگی فیلم «خداحافظ رفیق» ساخته امیر نادری آغاز کرد و در ادامه ضمن تهیه فیلم بحث انگیز «رگبار» به کارگردانی بهرام بیضایی به عنوان فیلمبردار فعالیت خود را در سینمای ایران ادامه داد.

فیلم رگبار با شرکت هنرپیشگان گمنامی چون پرویز فنی زاده که در آن دوران فعالیت‌های هنری اش محدود به تئاتر بود با شکست تجاری روبرو شد و در نتیجه بارید طاهری به علت عدم پرداخت بدهی‌هایش به زندان افتاد. اما بعدها فیلم‌های دیگری از جمله زیرپوست شب، سمک عیار، و سریال تلویزیونی معروف خانه قمرخانم را تهیه کرد و آخرین اثر او پیش از ترک ایران به مقصد آمریکا، ساختن فیلم «سقوط ۵۷» بود که در روزهای شکل‌گیری وقایع انقلاب ساخته شده است.

فیلمبرداری دو فیلم «رگبار» بیضایی و «زیرپوست شب» به کارگردانی فریدون گله در سال ۱۳۵۳ نشان‌دهنده هنر بارید طاهری در فن فیلم‌برداری سیاه و سفید بود. فیلمبرداری که تحت تأثیر مکتب‌های نئورئالیسم و فیلم‌های «سیاه» یا ژانر «فیلم نوار» توانسته بود فضاهای تیره و رئالیستی، صحنه‌های بیرونی و مناظر بارانی چشمگیری را در فیلم‌های او بوجود آورد.

باربد طاهری، هنرمندی مبارز بود که در طول زندگی کوتاه خود چه در ایران پیش و پس از انقلاب و چه در دوران مهاجرت اجباری، در برابر ابتدال، ارتجاع و سازشکاران روشی آشتی ناپذیر داشت.

او پیش از انقلاب سرمایه و انرژی خود را صرف کارهایی می کرد که تشخیص می داد قابلیت حمایت و پشتیبانی را دارند. در آن زمان فیلمبرداری و تهیه فیلم های هنری چون رگبار تنها با یاری باربد طاهری امکان پذیر شد و سرمایه محدود خداحافظ رفیق امیرنادری به همت باربد فراهم آمد.

طاهری در حوادث انقلاب با یک دوربین شخصی ۲۵ میلیمتری فیلم مستندی از تظاهرات و مبارزات مردم به تصویر کشید و این فیلم که جزئیات به یادماندنی از صحنه های حساس وقایع آن روزها را آشکار می سازد بارها تا کنون به نمایش درآمده است. باربد طاهری مدت ها برای دفاع از آرمان های انقلاب به همراه آزادیخواهان دیگر به مبارزه پرداخت اما در نهایت و با برسر کار آمدن نظام جمهوری اسلامی و اوج گیری سرکوب ها ناگزیر زادگاهش را ترک کرد و به تبعیدی ناخواسته تن در داد.

او در طول سال های زندگی در خارج از ایران لحظه ای متوقف نماند و بر علیه کلیت نظام جمهوری اسلامی و همه باندها و جناح های آن فعالیت های موثری را آغاز کرد و به این فعالیت ها ادامه داد. بصیرنصیبی از مرکز پژوهشی سینمای آزاد در آلمان در مجله اینترنتی این مرکز می نویسد: «سوء استفاده های جمهوری اسلامی از هنر برای بزک چهره خود از دیدگاه تیز بین باربد مخفی نماند. او چه در سخنرانی ها و چه در نوشته هایش ماهیت فریبکار جمهوری اسلامی و استفاده سیاسی از هنر را شفاف میکرد و جلوی سازشکاران با قد برافراشته می ایستاد.»

طاهری یکی از بنیانگذاران کانون حمایت از سینمای زیرزمینی ایران بود و تا واپسین لحظات زندگی در همین کانون و در جهت گسترش اهداف آن فعالیت می کرد.

باربد طاهری در تبعید نیز زندگی پرباری داشت و علیرغم بیماری قلبی با ساختن فیلم، برنامه های تلویزیونی، ایراد سخنرانی، نوشتن مقالات گوناگون پیرامون وضعیت سینمای جمهوری اسلامی و افشای مسئله ای که او آن را «سازش ها و سیاست های ناپکارانه جمهوری اسلامی در عرصه سینما و جشنواره های سینمایی» می خواند کوشش های فراوان کرد. او دوره خاتمی و حتی حضور موسوی در صحنه سیاست در وقایع اخیر انتخابات را «ترفندهای سیاسی جمهوری اسلامی برای به انحراف بردن و به هدر دادن مبارزات مردم» می دانست و تا حد امکان با گفته ها و نوشته هایش این مسائل را مطرح می کرد. او نه تنها در برابر این به اصطلاح «ترفند» های حکومت ایستاد بلکه در برابر نقش مخرب برخی از مخالفان رژیم که از مسیر خارج شده اند و مدعیان چپ دنباله روی اصلاح طلبان حکومتی و حتی برخی از تلویزیون های ۲۴ ساعته لس آنجلس و نقش آن ها در به ابتدال کشیدن اصل مبارزه های مردمی صریحا موضع گیری کرد و بهای این موضع گیری های را در عمل پرداخت. تمام سختی این مسیر را به دوش کشید اما کوشید تا از امیدها و آرزوهای انسانی روی برنگرداند.

نقل از ویس امریکا